

Líders, 24 anys després

L'Olot torna a ocupar el primer lloc de Tercera Divisió, on no havia estat des de la quarta jornada de la temporada 88/89, en el que el llavors tècnic dels garrotxins, Roberto Puerto, recorda com "el millor any dels més de trenta de professió"

Líders, 24 anys després

OLOT | MARC VERDAGUER

Líders de Tercera Divisió. Dos nous gols de Carlos Martínez contra el Balaguer, sumats a l'empat del Cornellà al camp del Gramenet, van deixar l'Olot en una posició que feia vint-i-quatre anys que no es veia a la Garrotxa. L'equip de Rodri viu un dels millors moments de la seva història, potser el més destacat juntament amb la frustrada promoció d'ascens a Segona B el 1983, quan els llavors jugadors de Pepe Pinto varen perdre contra l'Arosa. I és que tot i

haver estat tres cops campió de Tercera (1957, 1967 i l'esmentat 1983) l'Olot no era líder en aquesta categoria des de la quarta jornada de la temporada 88/89. Gairebé dues dècades i mitja, tant temps que ja ni ho recordava l'entrenador d'aquell equip de l'Olot on destacaven, entre molts d'altres, Planagumà, Darnés, Parra, Camós, Félix o Manel Pagès. "Sí? No havia tornat més a ser líder?", pregunta un Roberto Puerto que, acte seguit, es desfà en elogis per uns jugadors que el varen portar a viure "la que segurament és la millor temporada que he viscut en els meus més de trenta anys com a entrenador". "El grup humà era magnífic, ple de grans persones i l'únic amb qui, al llarg de la meua carrera, vaig poder parlar sempre en català. Excepte Félix, un gran davanter centre navarrès, tota la resta eren d'aquí", explica un Puerto que havia arribat a la Garrotxa per agafar el relleu de Xavi Agustí (havia fitxat pel Girona), i que no va acceptar la renovació després "d'aquell gran any" perquè "el Manlleu havia pujat a Segona B i em va fer una molt bona oferta".

Aquella temporada, l'Olot es va posar líder gràcies a encadenar quatre victòries en els quatre primers partits. En la tercera jornada ja estava al capdavant de la classificació després de golejar el Badalona a casa (5-0 amb 3 gols de Camós, 1 de Sergi i un altre de Manel Pagès); en una posició de privilegi que va defensar al camp del Martinenc amb un treballat 2-3 (Pagès, Pujolràs i Capdevila). Una setmana més tard, però, l'Olot empataria a casa contra el Vilafranca (0-0) i la golejada del Girona a Montilivi contra el Vic (6-0) deixaria els gironins com a líders en solitari encaminant una temporada en la qual acabarien pujant. El Manlleu, segon classificat final, també faria el salt a Segona B en una mostra que "nosaltres també podríem haver pujat, dues setmanes abans del final de lliga vam guanyar al camp del Manlleu (1-2) en una mostra que aquell gran equip de l'Olot podria haver ascendit, però llavors no convenia al club per motius econòmics i mai va ser l'objectiu". A diferència del moment actual, en el qual Roberto Puerto veu un club disposat a "anar cap amunt, fa vint-i-quatre anys "la directiva ja ens va dir després que ens posseïssim líders en la quarta jornada que tampoc era qüestió de pujar. La temporada la vam acabar intentant jugar bé i gaudint del futbol que feien uns jugadors que, en molts casos, l'any següent van anar a categories més altes fitxant pel Figueres i per altres equips". Una anàlisi que, però, Roberto Puerto fa des d'un punt de vista constructiu perquè "em vaig entendre molt bé amb el president, Joan Badosa, que era una gran persona i un molt bon dirigent de futbol que va complir en tot el que ens havia dit a principi de temporada tant amb mi com amb la plantilla".

Aquell Olot no va poder pujar i, per tant, una afició que Puerto defineix "com una de les millors de Tercera i de

Segona B", continua sense haver arribat mai a aquesta última categoria. Però el veterà entrenador barceloní, que encara cada cap de setmana es fa un tip de veure partits pels camps catalans, no té dubtes que aquest és l'any de l'Olot. "Ja els tocava anar líders. Tenen un gran equip i no tinc cap dubte que jugaran la promoció. Per equip haurien de quedar primers i després el sorteig influeix molt. Jo recordo el meu any en el Manlleu, on també teníem un gran equip, i ens va acabar tocant el Madrid B en la promoció". Roberto Puerto no escatima cap elogi per a l'Olot, a qui veu "al mateix nivell que els vuits primers equips de la Segona B actual". La presència de jugadors com Carlos Martínez, Serra, Uri, Abel, Vallès... demostra, segons Puerto, que "a diferència del que passa en la majoria d'equips l'Olot ha pogut escollir i això es nota. Tenen jugadors amb experiència i són, per mi, clarament el millor equip de Tercera que, a més, treu avantatge de jugar en un camp gros i de gespa natural en un categoria que s'ha omplert de petits camps de gespa artificial".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2012/12/04/liders-24-anys-despres/594181.html?utm_source=rss